

PAR EXCELLENCE

RGKs digitale nyhedsblad

31. august 2/2026

Udvikling af banen – en fremtidssikring

Mød Allah Baksh

Fra juniorgolf til landsholdsdrømme

En flot divisionssæson

Udvikling af banen – en fremtidssikring

Historien som fundament – fremtiden for øje

Farvelagte historiske billeder

Som der blev orienteret om på generalforsamlingen, arbejder vi med en samlet plan for banens udvikling. Planen omfatter først og fremmest renovering af bunkers og områderne omkring greens samt etablering af fairwayvanding.

Det er også aktuelt nu, hvor vi fortsat kan se tørkeskader fra maj og juni, samtidig med at mange fairways igen er blevet skadet efter den seneste hårde tørke.

Den slags perioder skal vi formentlig vænne os til, og derfor skal vi gøre banen bedre i stand til at modstå dem.

Michael Eeg og greenkeeperteamet gør et fremragende stykke arbejde. Mulighed for fairwayvanding vil give teamet bedre forudsætninger for at håndtere længere tørkeperioder.

Formålet er at kunne afbøde de værste konsekvenser af tørken, holde græsset levedygtigt og begrænse skaderne.

Det vil forkorte restitutionstiden efter tørkeperioder og bidrage til en mere stabil kvalitet på banen gennem sæsonen.

Bunkers og greensurrounds

Etableringen af fairwayvanding hænger tæt sammen med renoveringen af bunkers og områderne omkring greens.

Fairways tørrer ud, når banen mangler vand

Gennem mange års brug, vedligeholdelse og ændringer er flere bunkers gradvist blevet ændret i form, størrelse og placering. Kanter og skrånninger er mange steder tørret ud, svækket eller slidt væk, mens jord fra bunkersider og bund kontinuerligt blandes med sandet.

Det giver forskelle i sandets dybde, dræning og spilleegenskaber. Samtidig gør det det vanskeliggere at opretholde et ensartet udtryk og sikre det kvalitetsniveau, som Rungsted Golf Klub ønsker for både nuværende og kommende medlemmer.

Sprinklerhoveder og vandingsledninger på det nye vandingsanlæg skal placeres korrekt i forhold til bunkernes placering, klippelinjer og det fremtidige banedesign. Der skal samtidig etableres sivevanding i bunkerkanterne for at mindske den udtørring og nedbrydning, vi oplever flere steder i dag. Det vil være hensigtsmæssigt ikke at adskille projekterne og dermed undgå, at eksempelvis installationer senere skal flyttes, eller at dele af arbejdet skal udføres igen.

Plan for banens udvikling

Efter bestyrelsens godkendelse af den overordnede arkitektplan arbejder baneudvalget sam-

men med banearkitekt Caspar Grauballe på at færdiggøre detaljering og budgettering for de første seks huller (hul 2-7). Med udgangspunkt i disse tegninger forventer vi inden for de kommende måneder at kunne fastlægge en mere præcis investeringsramme for alle 18 huller.

Forudsat at økonomien og finansieringen hænger fornuftigt sammen, forventes arbejdet at kunne begynde i efteråret 2027. Udviklingen af banen vil være et flerårigt projekt, som skal gennemføres i et tempo, hvor kvaliteten, økonomien og klubbens øvrige aktiviteter kan følge med.

Visionen er at føre banen tættere på Charles MacKenzies oprindelige tanker fra 1930'erne, kombineret med moderne løsninger og en mere robust og bæredygtig drift.

De to største indsatsområder er bunkers og vandingsanlæg, men andre dele af anlægget bliver også tænkt ind i den samlede plan. Det gælder blandt andet enkelte teesteder og vandløb samt udvalgte sikkerhedsforhold på banen, som vi ønsker at forbedre.

Vi kommer til at informere yderligere om baneudviklingsprojektet, efterhånden som planerne og økonomien bliver mere konkrete. En af de første synlige investeringer bliver arbejdet med vandboringen ved 12. hul. Den nuværende boring er forældet og skal erstattes for at sikre vandforsyningen til det eksisterende vandings-system.

Når vi foretager denne investering, gør vi det med blik for fremtiden. Den nye boring bliver derfor dimensioneret, så den også kan understøtte et kommende fairwayvandingssystem. Samtidig opgraderes pumpestationen, så den er forberedt til banens fremtidige behov. Michael Eeg vil informere nærmere om arbejdet, som forventes gennemført mod slutningen af 2026.

Udviklingsprojektet handler både om at renovere det, der er slidt, og om at bevare og forstærke de kvaliteter, der gør Rungsted til noget særligt.

Gennem årene har ændringer i bunkers, beplantning, klippelinjer og drift påvirket banens udtryk. Projektet giver mulighed for igen at lade terrænet, spillelinjerne og de enkelte hullers karakter træde tydeligere frem.

Målet er en bane, der respekterer sin historie, fungerer under fremtidens klimatiske forhold og giver medlemmerne en endnu bedre golfoplevelse, både nu og for kommende generationer.

Med venlig hilsen
Bestyrelsen

Mød Allah Baksh – vores vicevært med en helt særlig historie

De fleste medlemmer i Rungsted Golf Klub har mødt Allah Baksh. Altid venlig, altid hjælpsom og som regel på vej til at ordne et eller andet. Han er klubbens vicevært og lidt af en altnuligmand – og vi er utrolig glade for at have ham. Men vejen til Rungsted har været længere og langt mere dramatisk, end de fleste nok forestiller sig.

Når noget skal repareres, flyttes, ordnes eller bare lige ses efter i Rungsted Golf Klub, er der en god chance for, at Allah Baksh er involveret.

Han har hænderne skruet rigtigt på, han er fleksibel, og så møder han både kolleger og medlemmer med et smil. Derfor er han også blevet en værdsat del af hverdagen i klubben.

Men hvem er egentlig manden bag vicevært-jobbet?

Vi satte os sammen med Allah Baksh og – med hjælp fra en tolk – bad ham fortælle om sit liv. Det

blev en samtale om et liv i Iran, en dramatisk flugt gennem Europa, en ny tilværelse i Danmark og om til sidst at finde en arbejdsplads i Rungsted Golf Klub, som Allah Baksh i dag selv beskriver som en familie.

Fra Iran til Danmark

Hvor boede I, før I kom til Danmark?

– I Iran. Vi boede i området omkring Kermanshah i bjergene uden for Teheran, fortæller Allah Baksh.

Familien havde ikke mange penge, og derfor var mulighederne for uddannelse begrænsede.

Allah Baksh begyndte i stedet tidligt at arbejde og lærte blandt andet mekanikerfaget gennem praktisk arbejde.

Senere kom store maskiner til at fylde en stor del af hans arbejdsliv.

– Jeg arbejdede med store maskiner i omkring 18 år. Allah Baksh kørte blandt andet gravemaskiner og andre store køretøjer. Og når maskinerne gik i stykker, kunne han ofte selv reparere dem.

Det var et arbejde, der passede ham godt. Allah Baksh har altid været god til at finde ud af, hvordan ting fungerer – og ikke mindst hvordan man får dem til at fungere igen, når de går i stykker.

En evne vi i dag har stor glæde af i Rungsted Golf Klub. Livet i Iran ændrede sig imidlertid dramatisk, og til sidst så familien ingen anden mulighed end at forlade landet.

En farefuld flugt

Hvornår forlod I Iran?

– I 2015.

For at finansiere flugten solgte familien, hvad de havde, og fik hjælp til at komme ud af landet. Den første del af turen mod Tyrkiet foregik primært til fods og under meget vanskelige forhold.

Allah Baksh havde ovenikøbet et alvorligt skadet ben efter en tidligere trafikulykke i Iran. Han var blevet opereret, men skaden gjorde den lange vandring ekstra smertefuld.

Fra Tyrkiet skulle familien videre over havet mod Europa i en gummibåd.

Det blev en af de mest dramatiske dele af rejsen. Allah Baksh fortæller, at båden var beregnet til langt færre mennesker, end der endte med at komme ombord. Under overfarten ramte båden et skær eller en sten, så der gik hul på den.

Vandet begyndte at trænge ind.

– Vi prøvede og prøvede at få vandet ud. Vi var alt for mange mennesker, fortæller Allah Baksh.

Situationen var livsfarlig, men Allah Baksh og hans familie overlevede og nåede til sidst i land. Derefter fortsatte den farefulde rejse gennem Europa – dels til fods og dels med forskellige

transportmidler. Undervejs oplevede familien voldsomme ting, og Allah Baksh fortæller i interviewet, at ikke alle var så heldige, som han og familien var.

Hvordan endte I så i Danmark?

Undervejs mødte familien en person, der anbefalede dem at tage til Danmark og hjalp dem videre til København. Her kom de i kontakt med politiet og blev efterfølgende sendt til et asylcenter i Thisted, hvor deres lange rejse fra Iran fandt sin ende.

Efter omkring et år fik familien opholdstilladelse og flyttede siden til Kokkedal, hvor de fortsat har deres hjem.

Et nyt liv – og en familie på fem

Meget har ændret sig, siden Allah Baksh og familien ankom til Danmark.

I dag består familien af Allah Baksh, hans hustru og deres tre børn.

Deres datter Laia, er 20 år og læser HF, deres søn Arshia går i 8. klasse, mens familiens yngste medlem, Omid, blot er to måneder gammel.

Kokkedal er blevet familiens hjem og udgangspunktet for det liv, de gennem de seneste år har bygget op i Danmark.

For Allah Baksh har en væsentlig del af det nye liv handlet om at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Men først skulle en gammel skade overvindes.

Et ben, der næsten kostede forligheden

Hvad skete der egentlig med dit ben?

Da Allah Baksh i 2023 startede i Rungsted var han dårligt gående med en støvle på det ene ben efter en operation i Danmark. Og Allah Bakshs dårlige ben har fulgt ham gennem en stor del af livet.

Skaden stammer fra en alvorlig ulykke i Iran, hvor Allah Baksh på motorcykel blev ramt af en bil og styrtede. Benet blev voldsomt beskadiget, og på hospitalet var der på et tidspunkt tale om amputation.

En læge valgte heldigvis en anden løsning og opererede ham i stedet. Skaden gjorde flugten til Danmark endnu hårdere. De mange kilometer til fods belastede benet voldsomt, og efter ankomsten til Danmark blev problemerne gradvist værre.

I Danmark har Allah Baksh gennemgået flere operationer, og i dag har han det heldigvis væsentligt bedre.

Har du stadig ondt?

Ja, indimellem. Benet kan stadig gøre ondt og blive overbelastet. Men når Allah Baksh fortæller om det, er det ikke begrænsningerne, han hæfter sig ved.

Det afgørende er, at han kan gå, at han kan arbejde – og at han kan klare sig selv.

Vejen til Rungsted

Efter familien havde slået sig ned i Kokkedal, begyndte Allah Baksh på forskellige arbejds- og praktikforløb.

Han har blandt andet arbejdet som mekaniker-medhjælper på et værksted og været i en Meny, hvor man ifølge familien var meget glad for ham og gerne ville have beholdt ham, hvis forskellige forhold havde gjort det muligt.

Sideløbende med de mange praktikforløb gav benet fortsat problemer, og det var ikke alle typer arbejde, Allah Baksh kunne holde til.

Til sidst førte vejen ham dog til Rungsted Golf Klub. Og det er vi meget glade for.

For Allah Baksh viste hurtigt, at han kunne noget særligt. Hans mange års praktiske erfaring betyder, at han kan løse et væld af forskellige opgaver. Han ser, når noget trænger til at blive ordnet, og han er ikke bange for at tage fat.

Men det er ikke kun hans praktiske evner, vi sætter pris på. Det er mindst lige så meget Allah Baksh som menneske.

Han møder andre med venlighed, er fleksibel og hjælpsom, og han bidrager hver dag til den gode stemning omkring klubben.

Kort sagt: Allah Baksh gør en forskel, når han er her.

”Jeg vil kalde det en familie”

Kan du lide at arbejde i Rungsted Golf Klub?

Svaret er ikke til at tage fejl af.

– Jeg er utrolig glad for at arbejde med jer. Jeg nyder det virkelig.

Hvad er så det bedste ved at arbejde i Rungsted?

Det er ikke maskinerne, værktøjet eller de mange forskellige praktiske opgaver, Allah Baksh fremhæver.

Det er menneskene.

– Der er et rigtig godt samarbejde, og alle er venlige mod mig. Det gør mig rigtig glad.

Og da Allah Baksh skal sætte ord på, hvad Rungsted Golf Klub betyder for ham, siger han noget, som nok er den fineste afslutning på historien:

– Jeg er utrolig taknemmelig for, at jeg fik chancen for at være her og muligheden for at blive ansat. Jeg vil kalde det en familie.

Den følelse går begge veje.

For Allah Baksh er ikke bare ham, der reparerer ting, løser de praktiske problemer og får hverdagen til at glide lidt lettere.

Han er blevet en del af Rungsted Golf Klub.

Og vi er meget glade for, at den lange vej fra Iran til Danmark til sidst også førte Allah Baksh til os.

Redaktionen

Fra juniorgolf til landsholdsdrømme – mød Adrian Alexander Friis

Golfen har været en del af Adrian Alexander Friis' liv, siden han var omkring fem år gammel. I dag fylder den en ganske stor del af kalenderen – og ambitionerne er fulgt med.

Vi har taget en snak med Adrian om begyndelsen, de mange timers træning, oplevelserne i udlandet og drømmen om en dag at spille collegegolf i USA og måske sidenhen som professionel.

Det hele begyndte egentlig med en gåtur med morfar.

Adrian var omkring fem år gammel, da de kom forbi Furesø Golfklub, og morfaren viste sit barnebarn lidt om, hvad det dér golf egentlig gik ud på. Senere begyndte Adrian på et juniorhold i Kokkedal Golfklub – og langsomt fik sporten mere og mere fat.

Hvad var det ved golfen, der fangede dig?

– Jeg tror især, det var kombinationen af, at man både kunne være ude og have det sjovt, men samtidig hele tiden havde noget at blive bedre til. Golf er jo en sport, hvor man aldrig bliver helt færdig med at udvikle sig.

Der er altid noget i svinget, spillet eller det mentale, man kan arbejde på.

I begyndelsen var golf først og fremmest sjov og sport. Men med årene voksede konkurrencemennesket også frem.

– Efterhånden blev jeg mere og mere konkurrenceminded, og nu har jeg virkelig fået lyst til at se, hvor langt jeg kan drive det.

En arbejdsuge på golfbanen

At Adrian mener det alvorligt, bliver hurtigt tydeligt, når vi spørger, hvor meget tid han egentlig bruger på sin sport.

I en almindelig uge uden turnering bliver det til omkring 36 timers golftræning. Range, short game, putting og træning ude på banen. Hertil kommer fysisk træning to-tre gange om ugen.

Og turneringsugerne er ikke ligefrem mere afslappede. Her bruger Adrian typisk omkring 24 timer på træning og forberedelse og yderligere cirka 22 timer på selve turneringen, prøverunder og opvarmning.

Det lyder næsten som et fuldtidsjob ved siden af skolen.

Hvordan får du overhovedet det hele til at hænge sammen?

– Det kræver selvfølgelig, at jeg er god til at planlægge min tid omkring skolen. Jeg går på Niels Brock, hvor jeg har mulighed for at kombinere uddannelse og elitesport, og det gør en stor forskel, når man har mange turneringer og rejser.

Men selv om golfen fylder meget, skal den ikke fylde alt.

– Jeg prøver også at sørge for, at der stadig er tid til familie og venner. Golf er en stor del af mit liv, men det er vigtigt for mig, at der også er plads til alt det andet.

Det mentale spil

Adrian står naturligvis ikke alene med træningen. Han træner blandt andre med sin private coach Magnus Landström og med Peter Ligaard i Rungsted. Derudover er han en del af landsholdsmiljøet med et helt træner-team omkring spillerne.

Adrian th. med sølvmedalje fra DM hulspil

Og netop landsholdet har også sat fokus på en side af golfen, som ikke nødvendigvis kan ses på driving rangen: det mentale.

Hvor meget betyder hovedet, når man spiller på dit niveau?

– Den mentale del fylder enormt meget i golf. Når niveauet bliver højere, er det ikke altid teknikken, der afgør, om man lykkes. Det handler i høj grad om, hvordan man håndterer pres, fejl og sine egne forventninger.

Landsholdet har en mentaltræner tilknyttet, og Adrian erkender med et smil, at det er en mulighed, han gerne vil blive endnu bedre til at benytte.

– Jeg har nok ikke været god nok til selv at bruge ham så meget uden for landsholdssamlingerne. Det er faktisk noget, jeg gerne vil arbejde mere med fremover.

Et år med oplevelser i bagagen

2026 har været et begivenhedsrigt år. Adrian har været på landsholdstræningslejr i Al Ain, været på træningslejr og til turnering i Portugal og spillet turneringer i Spanien, Tyskland og Holland.

Og så er der selvfølgelig udtagelsen til ungdomslandsholdet.

- Det er noget, jeg har arbejdet hårdt for, så det var en stor bekræftelse på, at den indsats, jeg lægger i min golf, begynder at give resultater.

Men når Adrian fortæller om året, er det tydeligt, at resultaterne ikke står alene. Rejserne, de nye steder og mødet med andre unge golfspillere betyder mindst lige så meget.

- Det fedeste ved golf for mig er virkelig at komme ud og spille andre steder og møde nye mennesker. Man får mulighed for at konkurrere mod spillere fra mange forskellige lande. Det giver både golfmæssigt og personligt rigtig meget.

Alene til golfens hjemland

En af årets helt store oplevelser kom i begyndelsen af august, hvor turen gik til Skotland og St Andrews - golfens hjemland. Med økonomisk støtte fra Flemming Kaulbachs Juniorlegat og den årlige RGK Company Day fik Adrian mulighed for at deltage i en uges golfcamp med træning og masser af golf i helt særlige omgivelser.

Adrian rejste alene og ankom efter en lang rejse- dag til campus i St Andrews omkring klokken 22. Her ventede et træner-team og en gruppe mennesker, han aldrig tidligere havde mødt.

Var det ikke lidt af et spring at tage alene afsted?

- Jo, det var lidt overvældende i starten, fordi jeg pludselig stod et sted, jeg ikke kendte særlig godt, omgivet af en masse mennesker, jeg aldrig havde mødt før. Heldigvis var det nogle rigtig søde og sjove mennesker, og jeg endte med at få nogle rigtig gode venner på turen.

Første del af opholdet var St Andrews Boys Open. 64 spillere stillede op, og de bedste 32 gik videre til hulspillet. Adrian kom videre med en score på +1.

I første match blev det til en 4&3-sejr over en schweizisk spiller. I ottendedelsfinalen ventede en svensker, og her blev det tæt. Meget tæt.

- Vi havde begge nogle af de laveste scores i feltet, men jeg tabte desværre 1&0 på sidste hul. Og for lige at hælde en smule ekstra salt i såret: Svenskeren gik siden hen og vandt hele turneringen.

- Det var selvfølgelig lidt bittert, men også en god oplevelse at mærke, at jeg kunne være med på det niveau.

Efter turneringen fulgte fem dage på camp med golf på blandt andet Fairmont St Andrews, Jubilee, Eden Course, Ladybank og Dumbarnie Links.

Men måske var den vigtigste erfaring fra Skotland slet ikke noget, der kan måles på et scorekort.

– Jeg lærte meget om at rejse alene, møde nye mennesker og finde mig til rette et sted, hvor jeg ikke kendte nogen.

Og så fik han naturligvis også en anden vigtig skotsk golflektion med hjem:

– Jeg lærte en masse om at spille i meget vind og regn – hvilket jo næsten er obligatorisk, når man spiller golf i Skotland.

Blikket er allerede rettet mod 2027

Når man bruger så mange timer på sin sport, er det nærliggende at spørge, hvor det hele skal føre hen.

Adrian er ikke i tvivl om det næste store mål.

Hvad står øverst på ønskelisten for 2027?

– Mit helt store mål er først og fremmest at komme på herrelandsholdet.

Derudover vil han gerne spille endnu flere internationale turneringer. Både fordi modstanden er stærkere, fordi der er flere rankingpoint at hente – og fordi det kan være med til at åbne døren til den næste store drøm.

Collegegolf i USA i 2028.

– Jeg vil gerne fortsætte med at udvikle mig som spiller og se, hvor langt jeg kan nå. På længere sigt er drømmen at spille collegegolf i USA og forhåbentlig kunne tage skridtet videre derfra til professionel golf.

Den rejse kræver ikke kun talent, træningstimer og gode resultater. Internationale turneringer og satsningen på elitegolf koster også, og derfor håber Adrian på at kunne skabe muligheder for sponsorer, der kan hjælpe ham videre.

For ham handler det først og fremmest om at give sig selv de bedst mulige betingelser for at udvikle sig.

Fra den første gåtur med morfar forbi Furesø Golfklub til ungdomslandshold, internationale turneringer og drømme om USA er der allerede sket en hel del.

Hvor langt det ender med at drive det for Adrian Alexander Friis, ved ingen endnu.

Men én ting er i hvert fald sikkert: Han er godt i gang med at finde ud af det.

Oliver Kock Petersen i udekampen mod Kokkedal

En flot divisionssæson – og to hold klar til DM-finalerne

Otte hold. Masser af spænding. En flot oprykning. Og endnu en gang to hold, der skal kæmpe om DM-medaljer på Lyngbygaard.

Endnu en divisionssæson er ved at være lagt bag os, og når vi gør status på tværs af klubbens elitehold, er der rigtig meget at glæde sig over. Sæsonen har haft det meste: sikre sejre, tætte opgør, nervepirrende afslutninger, en flot oprykning og desværre også en enkelt nedrykning. Men først og fremmest står vi tilbage med billedet af en klub, der fortsat markerer sig stærkt i divisionerne – fra de unge talenter til vores mest rutinede spillere.

Og sæsonen er ikke helt slut endnu.

For endnu en gang sender vi **to hold til DM-finalerne**, når Senior 1 og Super Veteran 1 i september drager til Lyngbygaard for at kæmpe om medaljer.

Men inden vi når dertil, spoler vi lige tilbage til en sidste spillerunde, hvor der bestemt ikke manglede spænding.

Herre 1 leverede, da det gjaldt

For Herre 1 kunne den sidste weekend næsten ikke have været mere åben.

Med to sejre og to nederlag inden weekenden var puljen så tæt, at holdet i princippet både kunne ende med at kigge opad og nedad i tabellen.

Wilhelm, Gustav, Felix og Jake

Lørdagens hjemmekamp gjorde ikke søndagen mindre spændende. Et stærkt Søllerød-mandskab med tre professionelle samt flere landsholdsspillere tog sejren, og dermed ventede der en særdeles vigtig udekamp mod Asserbo.

Og her leverede holdet, da det virkelig gjaldt.

En flot 10-8-sejr sikrede tredjepladsen i puljen – og dermed endnu en sæson i 1. division.

For Herre 2 i 2. division blev sæsonen vanskeligere. Holdet kom til den sidste weekend med fire nederlag, men fik lørdag sæsonens første point med 9-9 hjemme mod Kokkedal. Søndag blev det til et 13-5-nederlag ude mod Hornbæk.

Dermed må Herre 2 desværre en tur ned i 3. division. Det er naturligvis en skuffelse, men også en mulighed for at samle kræfterne og tage kampen op om en hurtig tilbagevenden.

Herre 3 havde til gengæld stadig oprykningsdrømme inden sidste weekend. Tre sejre i de første fire kampe havde givet holdet et godt udgangspunkt, selv om en eventuel oprykning også afhang af Herre 2's skæbne.

To nederlag – 7-5 hjemme mod Kokkedal og 10-2 ude mod Gilleleje – satte dog punktum for op-

rykningshåbet. Herre 3 slutter som nummer tre i puljen og tager endnu en sæson i 4. division.

Ungdommen er tilbage i 1. division!

Et af sæsonens helt store lyspunkter finder vi hos vores U25-hold.

Efter tre sejre og en delt match i de første fire kampe var regnestykket inden den sidste weekend dejligt enkelt: Vind lørdag – og oprykningen er hjemme.

Og det gjorde de!

Med en overbevisende 5,5-1,5-sejr ude mod Storstrøm kunne holdet allerede lørdag fejre oprykningen til 1. division. Søndagens smalle 3-4-nederlag hjemme mod Søllerød kunne derfor ikke ændre på, at sæsonens store mål var nået.

Oprykningen er ikke bare et flot resultat for holdet. Den fortæller også noget om den udvikling, vi ser blandt klubbens ungdoms- og juniorspillere.

Der bliver arbejdet godt, niveauet flytter sig, og flere unge spillere banker på. Derfor bliver det ekstra spændende at følge næste generation, når de i næste sæson skal prøve kræfter med **1. division**.

Det er der god grund til at være stolte af.

Senior 1 fortsætter den imponerende stime

Hos Senior 1 begynder vi næsten at blive forvænte.

Endnu en gang har holdet leveret et særdeles stærkt grundspil, og med fire sikre sejre inden den sidste weekend skulle meget gå galt, hvis endnu en tur til DM-finalerne skulle glippe.

Det gjorde den heldigvis ikke.

Lørdag blev Kokkedal besejret hele 11-2 hjemme, og dermed var finalebilletten sikret. Søndag blev der sat en tyk streg under formen med endnu en 11-2-sejr – denne gang ude mod Helsingør.

Senior 1 er dermed igen klar til at spille om DM-medaljer.

Senior 2 sørgede samtidig for noget af sæsonens mere usædvanlige spænding i 2. division. Efter de første fire runder stod samtlige hold lige, fordi alle puljens hjemmekampe var blevet vundet.

Og sådan fortsatte det faktisk.

Da sidste bold var slået, stod alle fire hold med lige mange point. Antallet af vundne og tabte matcher måtte derfor afgøre placeringerne.

Her trak Senior 2 det næst længste strå og sluttede på en flot andenplads. Dermed er holdet klar til endnu en sæson i 2. division.

Veteranerne fandt storspillet frem, da der var allermost brug for det

Veteran 1 havde haft en vanskelig indledning på sæsonen og stod efter fire kampe med tre nederlag og en enkelt sejr. Holdet befandt sig i bunden af puljen, så der skulle point på kontoen i den sidste weekend.

Efter et 10-3-nederlag ude mod Kokkedal lørdag var der ikke længere noget at regne på.

Søndag skulle der leveres.
Og det blev der!

På hjemmebane mod CGC Vallengsbæk fandt hele holdet storspillet frem og vandt intet mindre end 13-0.

Fra en presset situation til en suveræn sejr og endnu en sæson i landets bedste række. En bedre afslutning er svær at forestille sig.

Veteran 1 slutter dermed på tredjepladsen og kan se frem til endnu en sæson i 1. division.

Super Veteranerne skal igen spille om medaljer

Også Super Veteranerne fortsætter de flotte takter fra de seneste sæsoner.

Fire sejre i de første fire kampe havde allerede inden sidste weekend skabt et særdeles solidt fundament – men holdet var ikke færdigt.

Veteranerne på vej ind efter at have sikret overlevelse i 1. div.

HP Jacobsen, Michael Kemp, Bjørn Nørgaard, Nicolaj Hansen, Maren Binou og Alan Plaugman fejrer en sejr med en velfortjent is

Først blev det til en tæt 7-6-sejr ude mod Københavns Golf Klub. Og søndag blev grundspillet rundet af på fornemste vis med en overbevisende 13-0-sejr hjemme mod Søllerød.

Dermed er Super Veteranerne – ligesom Senior 1 og præcis som i 2025 – klar til sæsonens helt store finale.

To hold. Én finaleweekend. Og DM-medaljer på spil.

Når vi ser på sæsonen som helhed, er der meget at glæde sig over.

Herre 1 og Veteran 1 sikrede endnu en sæson i 1. division. Senior 2 fortsætter i 2. division. Herre 3 bliver i 4. division. Og U25-holdet leverede sæsonens flotte oprykning og er nu klar til 1. division.

Herre 2's nedrykning er naturligvis en skuffelse. Sådan er divisionsgolf også. Men den ændrer ikke på det samlede billede af en sæson, hvor klubens hold endnu en gang har vist både niveau, bredde og masser af kampgejst.

Og så mangler vi stadig finalen.

Midt i september går turen til Lyngbygaard ved Aarhus. Her skal Senior 1 og Super Veteran holdet kæmpe om DM-medaljerne – og forsøge at tage det ædleste metal med hjem til klubben.

At vi igen har to hold med, når Danmarksmesterskaberne skal afgøres, er en præstation, vi som klub kan være rigtig stolte af.

Så sæsonen er ikke helt slut endnu.

Der er stadig slag, der skal slås, putts, der skal holes – og medaljer, der skal fordeles.

Vi glæder os til at følge begge hold på Lyngbygaard.

En stor tak til alle omkring holdene

Divisionsgolf bliver ikke skabt af spillerne alene.

Derfor skal der lyde en stor tak til alle spillerne for indsatsen, engagementet og de mange timer, der er lagt i sæsonen – og ikke mindst til holdkaptajnerne, som planlægger, organiserer, motiverer og får det hele til at hænge sammen.

Også en stor tak til alle de frivillige omkring divisionsmatcherne, til teamet på kontoret, greenkeeperne og restauranten – og selvfølgelig til de medlemmer, der tager med ud på banerne og bakker vores spillere op.

Den opbakning bliver både bemærket og værdsat.

For divisionsgolf er i sidste ende en holdindsats – både på og uden for banen.

Tillykke til alle vores divisionshold med sæsonen – og et kæmpe held og lykke til Senior 1 og Super Veteran holdet på Lyngbygaard!

AM og Dorte Buck Kemp